חברה מחזיקי הדת דארצות הברית וקנדה "מצוות עירוב"

ב"ה ברוקלין נוא יארק – צווייטע יארגאנג נאמבער 15 – חודש סיון שנת תשס"ג לפ"ק

נתייסד על ידי בית דין מיוחד לעניני חיזוק הדת: הרב שמשון חיים מאשקאביטץ גאב"ד - הרב משה בנימין שווארץ ראב"ד - הרב עזרא קליינמאן דומ"ץ

מיהו יהודי או מיהו צדוקי לפי חז"ל

המתנגד לעירוב, או שהם הדיוטות גמורה הוא, או מינות נזרקה בו – הרא"ש צועק חסר-מוח כו' ואם לא יחזור בו אני מתרה בך ואת כל הקהל שינהגו בו גם נידוי באותו המשוגע...וירחיקוהו ויבדילהו מעדת ישראל כי דבר זה צריך חיזוק שלא יבא כל שוטה חסר דעת לבטל תורת משה רבינו ע"ה.

היום אלו החסרים מוח והעוקרים והכופרים בתורת משה רבינו ע"ה נקראים רב ורבי?

אני שואל שאלת תם, היתכן לבזות גדולי ישראל שהלכו לעולמם ומוציאים עליהם לעז שהם היו ח"ו מאלו שאינם מודים בעירוב, ועוד יותר להוציא לע"ז עליהם שלחמו נגד העירוב חס ושלום שע"ז אמר בתשב"ץ הגדול (ח"ב סימן ל"ז) על אנשים כאלו, <u>או שהם הדיוטות גמורה הוא , או מינות נזרקה בו</u>, רח"ל. ועיין מה שכתב הרא"ש כלל כ"א "שרב אחד התנגד לתיקוני המבואות בעירוב והתמרמר הרא"ש מאוד על זה עד שהחרימו ונידו. וז"ל: <u>אני מנדה אותך ואם היתה בימי הסנהדרין היו ממיתין אותך וכו',.... ומצוה לנדותו בכל הקהילות....וגם ידונו אותו למת כדין זקן ממרא כי אנו חייבים למסור נפשותינו על תורת האלקים ולבער עושה הרעה מקרבנו עכ"ל</u>. – וכן כתב <u>בתשובה אחרת וז"ל: הכתב ששלחתי לאותו החסר-מוח כו' ואם לא יחזור בו אני מתרה בך ואת כל הקהל שינהגו בו גם נידוי באותו המשוגע...וירחיקוהו ויבדילהו מעדת ישראל כי דבר זה צריך חיזוק שלא יבא כל שוטה חסר דעת לבטל תורת משה רבינו ע"ה, וכו' עד כאן דבריו הקדושים של הרא"ש ז"ל</u>, ועיי"ש עוד באריכות גדול.

<u>ברוזא קרי בחיל - קושטא קאי - "ש'מ'ע ישראל"</u>

שאלה?: א. למה המלחמה של עירוב היא המלחמה הכי הגדולה לפני ביאת המשיח? - ב. למה הצליח השטן לעבור על ג' מצות אלו, שהם יסוד קדושת ישראל? - ג. למה הצליח השטן לעשות המלחמה נגד ג' מצות אלו דוקא בכ' סיון[1]?

<u>תשובה!</u> – מיום בריאת העולם עוד לא היתה גזירה קשה כזאת שיבואו רבנים ויחתמו נגד מצוה שכתוב בתורה ובשולחן ערוך. ובכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר בישראל היו מקיימים המצוה של עירובין במסירת נפש, וכעת לפני ביאת המשיח יוצאים רבנים ולוחמים נגד המצוה הגדולה הזאת, ובשל מי הרעה הזאת? תדעו נאמנה כי כל המלחמה הזאת נעשית ע"י אחד שהכשיל את הרבים במקוואות פסולות בכל העולם, ואחר שהכשיל את אחבנ"י במכשולות של המקוואות פסולות, ואין איש שם על לב, התחיל כעת ולוחם במלחמת חרמה לעקור מצות עירוב מישראל!

1) ידוע שנהגו לומר סליחות ביום כ' סיון, ויש נוהגים להתענות ביום זה. תענית כ' סיון קבעוהו אחינו בני פולין. - ועיקר ויסוד תענית זה של כ' סיון שהיה עת צרה ליעקב גזירות ושמדות גדולות בשנת ת"ח ות"ט לאלף השישי. ונשפך דמן של אומה קדושה הישראלית כמים המוגרים ארצה, והגדולים אשר היו בארץ בדור ההוא גזרו על זה תענית וקבעו בכיה לדורות יום אחד בשנה, ועל הגזירה של שנת ת"ח ות"ט יסדו הגאונים רבותינו שהיו קרוב לזמן הנזכר לעיל סליחות שונות. רבינו הגאון שבתי כהן (בעל הש"ך ז"ל, ונדפסו בסוף סליחות באמשטרדאם שנת תי"א. ומקודם כתב רבינו הש"ך מאמר הנקרא בשם מגלה עפה סיפור מעשה הגזירות רעות שאירעו בעוונותינו הרבים בארץ אוקריינא וואלין ופאדלייא וליטא). גם רבינו בעל תוספות יום טוב חיבר סליחות לכ' סיון ונדפס בפראג.

עיין מגן אברהם סימן תק"פ סק"ט דביום כ' סיון היו הרבה צרות וגזירות קשות, והרבה נוהגין לומר סליחות חל"ק: בשנת ת"ח נחרבו הרבה קהילות גדולות באותה השנה כמו שכתוב בסליחות שחבר בעל הש"ך על כן נוהגים להתענות בכל מלכות פולין.

ובסוף ספה"ק אוהב ישראל כתב וז"ל כ' סיון הוא התחלה עד יו"כ, אם מקיים זה כראוי, אזי יוכל לקיים יו"כ כראוי ונכון. וסימנך כי יד על כ"ס י"ה, כ"ס ר"ת כ' סיון, י"ה יום הכיפורים עכלה"ק. - ובספר ילקוט אוהב ישראל (עמוד קס"ה אות נ"ח) הביא שכ' סיון אמרו הגה"ק מאפטא זצ"ל בהתעוררות גדולה והיה דורש באותו יום דרוש גדול להתעוררות, והיו היללות והבכיות בבית המדרש אז יותר מתשעה באב.

ובספה"ק ישמח משה על מגילת אסתר כתב על פסוק (שם ט', כ"ח) וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם, ותכתוב אסתר בת אביחיל וגו', הנה כפל הענין במילות שונות. ונראה לי על פי מה ששמעתי, כי המסורות היא תי"ו ותכתוב גדולה, וח' של חו"ר גדולה הוא ת"ח, רמז שאותה הגזירה שהיתה אז ראוי להיות נכתב על שנת ת"ח והבן. ועפ"ז א"ש הרמז ששמעתי כי יד על כ"ס הוא ר"ת כ' סיון עד כאן שמעתי, כי שייך לזה מלחמה לה' בעמלק כי הלא היא גזירת עמלק כנזכר לעיל וישמע חכם ויוסיף לקח דאף שהי' נגזר אז כליי' ח"ו ובת"ח לא הי' כליי', נראה לי שהכליי' הי' נגזר בדרך זה כמה נפשות מישראל שהיו ראוים להיות בי"ג באדר ששברו אויבי היהודים, נגזר שנפשות במנין זה יהרגו, וממילא הי' כליי' ח"ו, אחר כך כשניחם על הרעה ומדת הדין אינו חוזר בריקניא ניתן לו אלו נפשות בפזרון כי כמה הריגות הי' כמבואר בספר שבט יהודה, רק שנרמז ת"ח שהוא הי' הרג היותר גדול והרווחה הי' שאם הי' אז בפעם אחד הי' נשכח זכר ישראל ח"ו מה שאין כן על אופן זה, וע"כ השמחה, והנה פורים הוא על שם הפורים להרג ולאבדן, ועל כן אמר וימי הפורים האלה ר"ל שניתנו להרג ולאבדן לא יעברו מתוך היהודים ר"ל לא יפטרו בלא כלום כי גבה דילי' בעוה"ר, רק ההרווחה הוא וזכרם ר"ל של היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם, כדי שלא יסוף

כתב אבודרהם[2] **"שמע" הוא דרך עדות כאילו כל אחד אומר לחבירו "שמע"! שאני מאמין כי ה' אלוקינו הוא יחיד בעולמו, ולכן עי"ן של "שמע" גדולה, שהיא סימן "עד".** וכתוב עוד **"שמ"ע** נוטריקון **ש**'או **מ**'רום **ע**'יניכם, מתי? **ש'חרית מ'נחה ע'רבית, –** למי? **ש'די מ'לך ע'ליון,** ואם תעשה כן תקבל עליך, **ע'ול מ'לכות ש'מים, –** עוד כתבו הספרים הקדושים **"שמ"ע** נוטריקון **ש'חיטה מ'קוה ע'ירוב**[3], לרמז לנו שהם עקרי הדת שצריכים למסור את הנפש על ג' דברים אלו, שזה הוא יסוד קדושת ישראל, וזה מה שמרמז לנו הבעל שם טוב הקדוש זי"ע בזע"ם תצעד ארץ.

קריאת שמע היא היסוד של כל חיינו, שהיא מכניסה קדושה וטהרה בחיינו, ולפיכך צריכים אנו לקרא אותה בשכבנו ובקומנו ובלכתך בדרך. וגם בשעת המות, בעת יציאת הנשמה, אומרים "שמע ישראל"! שיהא היהודי הגוסס מודה ביחוד שמו יתברך.

בקריאת הפסוק הראשון של "שמע" נוהגים להניח את היד על העינים ולעצום אותן, שלא לחשוב ולהסתכל בשום דבר, אלא לקבץ ולרכז את כל החושים, ולחבב את תוכן האמירה הנעלה ההיא. בכל פעם שהלכו בני ישראל למלחמה, היו קוראים וצועקים אל ה': "שמע ישראל" וכו'! והיו מנצחים, ואין קץ, ואין מספר להקדושים שבישראל, שמסרו נפשם על קדושת השם ועל קדושת התורה ואמונה, וכל אלה הקדושים הלכו לקראת המות בשמחה ובצהלה, והיו נפטרים מחיי העולם הזה, בשעה שצעקו לפני יציאת נשמתם הקדושה: "שמע ישראל"! ה' אלוקינו - ה' אחד! - כשהוציאה המלכות הרשאה את רבי עקיבא להרגו על קדוש השם, זמן קריאת שמע היה, והיו מסרקים את בשרו במסרקות של ברזל, והוא היה מקבל עליו בקריאת שמע עול מלכות שמים, אמרו לו תלמידיו: עד כאן? אמר להם: בני, כל ימי הייתי מצטער על פסוק זה: "ואהבת את ה' אלוקיך בכל לבבך ובכל נפשך" (דברים, ל', ה'), אפילו הוא נוטל את נפשך, והייתי אומר: אימתי יבא לידי ואקימנו? - ועכשיו שבא לידי, לא אקימנו? האריך "באחד" , עד שיצאה נשמתו. יצאה בת קול ואמרה: אשריך, עקיבא, שהיית צדיק וקדוש, ויצאה נשמתך בקדושה! - משעה שגלינו מארצינו הקדושה, והננו פזורים בין העמים בכל ארצות תבל, מתודעים היהודים הרחוקים, בני ארצות שונות איש לאחיו, על ידי המלים "שמע ישראל". וגם יהודים משני מחנות ומשתי ארצות שונות וזרות במלחמתם, מתקרבים ומתאחדים על שדי המלחמה על ידי הקריאה "שמע ישראל", והיו ימים, שבשעה שיצאו ישראל למלחמה, היה חרות "שמע ישראל" על דגלם, וגם לעתיד לבא - אומרים בעלי המדרש - כשיגלה עליהם מלך המשיח, ואומר להם: אני מלך המשיח, שהייתם מחכים לו - הם מתקבצים כולם ועולים לארצם, עולים וקוראים "שמע ישראל"!

מי לה' אלי! – שק ואפר יוצע לרבים, בוא לעזרת ה' בגיבורים נגד הלוחמים ורוצים לעקור מצוות עירוב מתורתינו הקדושה. לא עת לחשות! שמו כבוד לה' ולתורתו הקדושה! ירושלים מר תבכה ואין מוחה דמעותיה! – הכונו לעצרת אדירה שתתקיים בימים הקרובים נגד הרוצים לעקור מצות עירוב מתורתינו הקדושה, פרטים יבואו: – צאו וראו: כמה מאחינו בני ישראל עוד לא קרעו לבעל להלחם נגד תורתינו הקדושה והטהורה! - בואו ונצעוק כוללנו יחד: "שמע ישראל ה' אלוקינו ה' אחד".

זכר זרע ישראל, ועל זה מפרש והאיך זה, ותכתוב אסתר בת אביחיל ת' וח' גדולה שכתבה על ת"ח כנזכר לעיל והוא פליאה בס"ד עכ"ד.

2) זה לשון אבודרהם: שמע ישראל הוא דרך עדות כאילו כל אחד אומר לחברו שמע שאני מאמין כי ה' שהוא אלקינו הוא יחיד בעולמו. ובשם ספרי כתב שכך פירושו: ה' אלקינו בעה"ז שאין מיחד אלהותו אלא עלינו לבד. ה' אחד לעוה"ב, שנאמר אז אהפוך אל עמים וגו' לקרא כולם בשם ה' ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד. ויקבל עליו עול מלכות שמים בשלמות, והוא קבלת עול מלכותו ואדנותו ית"ש עליו ועל בניו אחריו, וימליך אותו ית"ש על כל איבר ואיבר שלו כדאיתא בתקונים. ויחשוב במחשבתו הריני רוצה לקיים מצות עשה של ק"ש שצוני בוראי לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה ואני מכוין לכלול את עצמי עם אינון דמיחדין למרייהו.

3) וזה לשון ספר "אגרות לחם שלמה" מהגאון משאמלויא זצוק"ל, דף מ"ד ע"א (שם) אות יוד משמיה דהבעש"ט זי"ע שאמר עה"פ חבקוק ג' בזעם תצעד ארץ, זע"ם נוטריקון זביחה עירובין מקוה, שג' דברים אלו הם ראשיים ונחוצים מאד שצריכין לישראל דהיינו שחיטה כשרה משו"ב יר"ש, ושיהי' עירובין בעיר, ומקוה כשרה, ועי"ז יצעד ויקומם הארץ. ולע"ד יש לרמז זה במה שכתוב בחידת שמשון שופטים י"ד ומע"ז יצא מתוק, מקוה עירובין זביחה, על ידי אלו נשפע שפע לישראל. ויל"ר בפרשת שופטים ונגש הכהן ודבר אל העם ואמר אלהם שמע ישראל כו', וכ' רש"י ז"ל אפילו אין בכם זכות אלא קריאת שמע בלבד כדאי אתם שיושיע אתכם, עיין בסוטה מ"ב ע"א לשון חכמינו זכרונם לברכה בשם רבי שמעון בן יוחאי, ורש"י שינה בלשון אחר. וי"ל דנרמז בלה"ק אפילו אין בכם אלא קריאת שמ"ע, נוטריקון ש'חיטה מ'קוה ע'ירובין, כדאי אתם שיושיע אתכם. ונרל"פ ב'זעם ת'צעד א'רץ, על פי מה שכתב בסה"ק אוה"י (אוהב ישראל, פרשת בראשית) בשם האריז"ל דמש"כ בפרשת בחקותי והארץ אזכור רצה לומר דהשי"ת יזכור מה שהארץ חטאה ושינתה מאמרו של הקדוש ברוך הוא שאמר שתוצא הארץ עץ פרי עושה פרי והארץ שינתה ותוצא עץ עושה פרי. וזה מליצת זכות על ישראל כשיחטאו ח"ו כיון שנברא מדבר שחטא, אם כן אין חידוש שיחטא האדם עכ"ד עיי"ש. וזה בזעם, כשיש זעם מהקדוש ברוך הוא ח"ו, אז תצעד ארץ, ללמד זכות עלינו והבן.]

קול מהיכל ה׳

הצדוקים רוצים לעקור תורת הבעל שם טוב הקדוש זי״ע, ומסלפים ומזייפים דבריו הקדושים זי״ע, ואין פוצה פה ומצפצף? תִּמְחֶה אֶת זֵכֶר עֲמָלֵק מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם לֹא תִּשְׁכָּח

הבעל שם טוב הקדוש זי״ע שומע במתיבתא דרקיע ש״מקוה״ ש׳חיטה וע׳ירוב הם יסודי הדת שהעולם עומד עליהם, ומרומז בפסוק בזע״ם[4] תצעד ארץ

4) ראשי תיבות של: ז׳ביחה ע׳ירובין **מ׳**קוואות: ואפשר לפרש הפסוק ב׳זע״ם תצעד ארץ, שהוא ראשי תיבות ז׳כר ע׳מלק **מ׳**תחת, ראה שמות (פרק יז פסוק יד), וַיֹּאמֶר ד׳ אֶל מֹשֶׁה כְּתֹב זֹאת זִכָּרוֹן בַּסֵּפֶר וְשִׂים בְּאָזְנֵי יְהוֹשֻׁעַ כִּי מָחֹה אֶמְחֶה אֶת זֵכֶר עֲמָלֵק **מִתַּחַת** הַשָּׁמָיִם, בא לרמז שעל ידי שיזהרו בג׳ ענינים אלו זביחה עירובין מקוואות, אמחה את זכר עמלק.

וכן מרומז בפסוק דברים (פרק כה פסוק יט): וְהָיָה בְּהָנִיחַ יְדֹוָד אֱלֹהֶיךָ לְךָ מִכָּל אֹיְבֶיךָ מִסָּבִיב בָּאָרֶץ אֲשֶׁר ד׳ אֱלֹקֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ תִּמְחֶה אֶת זֵכֶר עֲמָלֵק **מִתַּחַת** הַשָּׁמָיִם לֹא תִּשְׁכָּח.

עוד אפשר לרמז במה שאמר הכתוב (ויקרא פרק כו פסוק מא): אַף אֲנִי אֵלֵךְ עִמָּם בְּקֶרִי וְהֵבֵאתִי אֹתָם בְּאֶרֶץ אֹיְבֵיהֶם אוֹ אָז יִכָּנַע לְבָבָם הֶעָרֵל וְאָז יִרְצוּ אֶת עֲוֹנָם. שהם סופי תיבות של: **זביחה עירובין מקוואות. שמרומז בפסוק ב׳זעם תצעד ארץ, שאם יזהרו בג׳ רברים אלו יכנע לבבם הערל ואז ימחל עונם. ולא עור אלא שעל ידי הנ״ל ינצלו מכל גזירות קשות אפילו ברדך נס**, כמו שראינו (<u>בדניאל פרק ו פסוק כא</u>): וּכְמִקְרְבֵהּ לְגֻבָּא לְדָנִיֵּאל בְּקָל עֲצִיב זְעִק עָנֵה מַלְכָּא וְאָמַר לְדָנִיֵּאל דָּנִיֵּאל עֲבֵד אֱלָהָא חַיָּא אֱלָהָךְ דִּי <אנתה> אַנְתְּ פָּלַח לֵהּ בִּתְדִירָא הַיְכִל לְשֵׁיזָבוּתָךְ מִן אַרְיָוָתָא.

ושם (בפסוק כב): אֱדַיִן דָּנִיֵּאל עִם מַלְכָּא מַלִּל מַלְכָּא לְעָלְמִין חֱיִי.

ושם (בפסוק כג) אֱלָהִי שְׁלַח מַלְאֲכֵהּ וּסֲגַר פֻּם אַרְיָוָתָא וְלָא חַבְּלוּנִי כָּל קֳבֵל דִּי קָדָמוֹהִי זָכוּ הִשְׁתְּכַחַת לִי וְאַף (קדמיך) קָדָמָךְ מַלְכָּא חֲבוּלָה לָא עַבְדֵת.. - ומפרש המצודת דוד, (דניאל פרק ו כא) וכמקרבה - וכאשר בא קרוב אל הבור צעק אל דניאל בקול עצב והרים קול ואמר לו דניאל עבד אלקים חיים: - אלהך - האלקים אשר אתה עובד אליו בכל עת האם יכול היה להצילך מן האריות:

(כב) אדין - אז דבר עם המלך ואמר אליו המלך לעולם יחיה: - (כג) שלח מלאכה - אלהי שלח מלאכו וסגר פי האריות ולא השחיתו אותי בעבור אשר נמצא לי לפניו זכות ולא קפח את שכרי: - הרי אנו רואים שזה כנגד זה עשה אלוקים שצעק המלך בכעס כמו שכתוב זְעִק עָנֵה מַלְכָּא ורצה לרמז לו שבגלל ג׳ מכשולות אלו לא ינצל ח״ו, וענה לו דניאל על זה, שאני נזהרתי בג׳ דברים וניצלתי בזכותה של ז׳ע׳ם. **ועל כן לא היה ביכולת לשלוט עליו כוחות של זע״ם השטן.**

ראה בויואל משה שרבינו הקדוש ראה ברוח קדשו וכותב שם שנשתכח דרך הבעל שם טוב, אבל שיצאו בחרב ובחנית נגד הבעל שם טוב זי״ע, ומי הם שיוצאים תלמידיו וחסידיו, ולא רק שיוצאים לבד אלא שאומרים שרבינו הקדוש זי״ע לחם מלחמת חרמה נגד הבעל שם טוב רח״ל, על״פ, והרבנים אינם מתביישים עבור בצע כסף לחתום ולהעיד שרבינו הקדוש יצא נגד הלכה המפורשת בשו״ע ונגד הבעל שם טוב הקדוש, ונגד מנהג הנפוץ בכל תפוצות ישראל הישמע כזאת? הלא אנו צריכים במצב כזה לצאת בשק ואפר יוצע לרבים, ולהלחם נגד העוקרים תורת משה והבעל שם טוב זי״ע ותורת רבינו הקדוש בעל ויואל משה זי״ע. – <u>הבדלו מן העדה הרעה הזאת , פלצת אחזתנו על השערורי׳ הנוראה המגועלה והנמבזה אשר העיזו בעלי הסטרא אחרא והאפיקורסים האלו אשר העיזו ולא ידעו בושת לעשות ביד רמה על גפי מרומי עיר קדשינו, אוי לעינים שכך רואות, ואזנים שכך שומעות. – אחים יקרים! שימו לב אל השחתת</u>

<u>ולא לחינם כתבו הרא״ש והתשב״ץ יצאו נגד המוחים בעירוב וזל״ק: כתוב בתשב״ץ הגדול על אנשים שמוחים נגר עירוב וזל״ק: (בח״ב סימן ל״ז) על אנשים כאלו, או שהם הדיוטות גמורה הוא , או מינות נזרקה בו, רח״ל, וכך כתוב הרא״ש בתשובה (כלל כ״א), וכך כתבו עוד גדולי הראשונים.</u>

<u>די לעצטע נייעס אין וויליאמסבורג: נאך דעם וואס מען האט שוין אנגעשטאפט צענדליגער טויזנטער אידישע קינדער מיט נבילות וטריפות חלב ודם די לעצטע 40 יאר, איז שוין געקומען די צייט מען זאל צווינגען אויף שמד רח״ל.</u>

הערט און שטוינט, די ציונים אין די קיבוצים זענען צו די הויכע מדריגה פון שמד נאך נישט צוגעקומען. די נייע תורה אין סאטמאר הייגט איז: א. יעדער בחור דארף נאך לויפן פרויען אין שלאגען זיי מכות רצח, ווייל זיי האלטען נאך די עשרת הדברות פון זכור את יום השבת לקדשו: זיי פאלגען אויס דעם דעת תורה פון די צוויי גרעסטע רבנים זקני הדור אין וויליאמסבורג, וואס זיי האלטען זיך נישט ביים שמדין פאר די הונדערטער טויזנטער דאלער אין לייקענען אין תורת משה רבינו ע״ה וואס מען טראגט זיי אן אז זיי זאלען ארויס גיין א מלחמת חרמה א קעגען דעם היילגען עירוב!

די עוקרי הדת פון סאטמאר האט זיך געלערנט פון די רוצחי סעגאלאף, פון היטלער מיט די נאציס ימ״ש, עס איז נישט קיין ליצנות, מיר וועלען נאך אי״ה באשרייבען באריכות אלע זייערע מעשים תעתועים, יעדער זעהט, יעדער ווייסט, אלעס שווייגט, רבותי! אין דייטשלאנד איז געווען די זעלבע! - **הערט און שטוינט:** איינער פון די גרויסע לוחמים א קעגען ציונות, דער קרעטשנעווער רבי פון ירושלים עיה״ק האט זיך משדך געווען מיט הגהצה״ק כ״ק האדמו״ר מאודווארי שליט״א סגן גאב״ד התאחדות הרבנים, פלוצלינג באקומען זיי א טלפון פון די הנהלת הת״ת פון סאטמאר אז זייערע אייניקלעך זענען ארויסגעווארפן פון די ת״ת מיט די מיידעל סקול, ווען די מאמע פרעגט מה פשעי מה חטאתי? האט מען איר געענטפערט מיר האבען געהערט אז איר טראגט שבת מיטן עירוב! האט זי געענפערט וואס הייסט מיין טאטע דער סגן גאב״ד פון התאחדות הרבנים אריבער 30 יאר האט מיר געהייסען טראגען טאר איך איהם נישט פאלגען? **רבותי די נאציס ווילען דאס איינפירן אין די אנדערע ת״ת אויך!**

<u>מיר דארפן מאכען שוין א טיילונג, פון מי לה׳ אלי! - מיר טארען נישט האבען קיין שייכות מיט די עוקרי הדת! - דער רא״ש מיטן תשב״ץ מיט אלע ספרי בעל שם טוב זאגען אונץ אז אן עירוב איז רשות היחיד יחידו של עולם דאס איז די קדושה, קומען זיי זאגען אז דאס איז טומאה[5] - פרטים יבואו!</u>

<u>והחרפה האנושית הזאת, חוב קדוש מוטל על כל מי שיש בידו למחות אפילו בנפש אחת מישראל להציל את שארית ישראל מאש אבדון זאת לחגור שארית כוחו לבל יעמוד על דם ישראל ח״ו.</u>

וה׳ הטוב יהיה בעזרם לזכות את הרבים, ובזכות זה תתקרב גאולתינו ופדות נפשינו ונזכה מהרה לרגלי מבשר בבהגוא״צ בב״א.

5) ידוע דרשות הרכים הוא מעלמא דפירודא הסטרא אחרא, ורשות היחיד הוא רשות הבורא עולם סטרא דקדושה כנסת ישראל, (ראה בתיקוני זהר (דף ס״ט עמוד א׳), דרשות לחם שלמה לשמחת תורה דרוש ע׳), והסטרא אחרא הוא המלאך המות, הוא הסמ״ך מ״ם, ואין לו זמן לעבוד בריטעיל ונעשה חכם ונעשה האלסעילער, וכל תכסיסי מלחמה של הסמ״ך מ״ם הוא, שמעמיד רבנים בכל מקום מסיטרא דיליה, וידוע שמערמת הסמ״ך מ״ם שלא לפתות כל יחיד ויחיד, רק מעמיד שוחטים ורבנים בכל מקום מסיטרא דילי׳ ועל ידי זה הכל ברשתו, רח״ל. - ראה בתיקוני זהר (דף ס״ט עמוד א׳) וזה לשונו: כגוונא דא צריך בר נש נטירו דשבת, **דלא לאפקא מרשות היחיד**

עס איז ארויס געקומען עטליכע ספרים אויף עירובין וואס יעדער קען זעהן און לערנען די געוואלדיגע גרויסע מצוה פון עירוב: א. ספר והחי יתן אל לבו: דעת תורה פון רבינו הקדוש מסאטמאר זי"ע. ב. ספר על מצוות עירוב.

ווער עס וויל באקומען הונדערטער אמת'ע דוקאמענטען פון ספרים הקדושים אביער די גרויסע מצוה פון עירוב זאל רופען: <u>וועד העירוב דבארא פארק</u>: רשימת הדברים שאפשר לקבל על ידי הפאקס של: 438-7411 (718)
ווער עס וויל באקומען גליונות פון <u>"וועד תיקון עירובין דוויליאמסבורג" בהשגחת בית דין מיוחד לעניני עירובין</u> זאל רופען: 4498 - 387 – 718
צו הערן דברי תורה פון <u>מעיינות התורה והחסידות בעניני עירובין רופט:</u>

<u>(212) 990-6845</u>

<u>פאלגט נאך ווייטערדיגע ארטיקלען:</u> א. די ליסט פון 400 שטעט און שטעטלעך פון יוראפ ווי עס זענען געווען עירובין! – ב. רער אמת וואס עס טוט זיך אין סאטמאר! – ג. רער אמת וואס טוט זיך אין רי התאחרות הרבנים רי לעצטע 40 יאר! – ד. די אפענע שקרים וכזבים פונעם צייטונג דער איר די לעצטע 40 יאר! – ה. ווער שטייט אונטער רי אלע טעראר פונעם עירוב וואס עס טוט זיך אפ אין וויליאמסבורג? – ו. אפענע רוקאמענטען קעגען רי גרעסטע זיופים ארגאן זייט בריאת העולם! – ז. רי גרויסע מצוה פון עירוב לויט חז"ל שו"ע ותלמירי בעש"ט זי"ע. ח. רי גרויסע מכשולות פון רי מקוואות וואס שטייט אונטער רי התאחדות הרבנים! ט. 70 רבנים שרייען די סאטמער פלייש איז מלא סירכות חלב ורם, און יעדער שווייגט? – הערט די טעיפ פון די אסיפה פון התאחרות הרבנים שנת תשמ"ג. י. וויפיהל זיופים רי התאחדות הרבנים האט אפ געטוהן אין נאמען פון רבינו הקדוש מסאטמאר זי"ע.

חברה מחזיקי הדת דארצות הברית וקנדה

ווער עס וויל העלפען מפרסם זיין ענינים וועגען די מצוה שחיטה מקוה עירוב זאל אריין שרייבען צום פאסט באקס:

ALGEMEINER JOURNAL P. O. B. # 250746

BROOKLYN, N.Y, 11225

ויעול ברשות הרבים, רשות היחיד איהי שבינתא, וכו', רשות הרבים נחש אשת זנונים, סם דאל אחר דאיהו סמא"ל, ואיהו כללא דשבעין אומין, ואיהי חללה זונה, ובעלה חלול שבת איהו, **ובגין דא מאן דאפיק מרשות היחיד לרשות הרבים חייב סקילה. ערוב איהו עמודא דאמצעיתא, וביה מטלטלין מבית לבית, דאינון שכינה עלאה ותתאה**, ועלייהו אתמר את שבתותי תשמרו ומקדשי תיראו וכו' עכ"ל.

הצדיק הקדוש רבי שלמה זלמן עהרענרייך זי"ע משאמלויא (בעל שו"ת דרשות לחם שלמה): **וכן יתאמץ כל אחד ואחד במסירות נפש שלא יפריעו חס ושלום העירוב שעשינו ברוך השם על צד היותר טוב**, והארכתי בביאור הטובה הרבה של העירוב וכוונתו **לעשות מרשות הרבים רשות היחיד הוא רשות הבורא עולם סטרא דקדושה** כמבואר בספרים הקדושים, וכו', **וכשעושין עירוב נעשה מרשות הרבים רשות היחיד ונתהפך מדין לרחמים**, משם אלוקים להוי"ה ברוך הוא, ונמתק הדין לרחמים, וזכות זה יעמוד לנו להשמר מכל יגון וצרה, ויתרומם קרנינו בפרנסה טובה, ונזכה להושע בדבר ישועה ורחמים במהרה בימינו אמן. עכ"ל. - ראה בספר הקדוש אוהב ישראל (פרשת מסעי) וזה לשון קדשו: והעירוב הוא סוד אבידה שלא מדעת. וכו', **ולזה תיקן שלמה המע"ה בחכמתו הנפלאה עירובין לשבת קודש והמוציא חוץ לעירוב הוא מוציא מרשות לרשות אחר. כי מבפנים לעירוב הוא רשות הקדושה והטוב, וחוץ להעירוב הוא רשות סט"א רחמנא ליצן. ועל ידי העירוב יופרד ויתפרש אחיזתן לגמרי וישאר אך קודש לבד ואז אינו מעורב טוב ברע כלל וכו', - ועל ידי התיקון** שעשה בזה בחכמתו והעלה הכל לשורשו לבחינת קוד"ש על ידי זה נעשה שמחה וחדוה ותענוג בכל העולמות להמשיך כל חדו וכל טיבו לכל העולמות ולהכנס"י לעילא ותתא. ולזה יצתה בת קול ואמרה בני אם חכם לבך ישמח לבי גם אני והבן זה. וכן איתא בספר אוהב ישראל (לחג השבועות). (וראה עוד באר מים חיים פרשת יתרו, ועיין עוד סדורו של שבת שורש ב' ענף א' בענין זה). ראה בספר הקדוש באר מים חיים פרשת בהעלותך (פרק ח): צדיך לטבול בערב שבת קודש לברוח מרשות הרבים אל רשות היחיד יחודו של עולם, עכ"ל.. ראה עוד תיקוני זהר (דף ס' עמוד א'), רעיא מהימנא (השמטות דף רס"ד עמוד ב').

אחד מעיר מזכה את כל העיר, שנים ממשפחה מזכים את כל המשפחה, ובזכותן יצאו כלם מהגלות

– "והכינו את אשר יביאו"!!! –

<u>מכאן לעירובי חצירות מן התורה, שיערב אדם בשבת בפת או בשום מאכל, כדי שיטלטל מבית לבית ומחצר לחצר</u> (מדרש לקח טוב פרשת בשלח).

קריאה של מצוה – שמרו משפט ועשו צדקה – השבת ישלם לך בחזרה

מצוה גדולה לתמוך העירוב אשר בעיר, כל אחד מתבקש לשלוח צדקה לוועד העירוב די בכל עיר ועיר כי ההוצאות גדולות מאוד א. כִּי כֹה יִהְיֶה בְּקֶרֶב הָאָרֶץ בְּתוֹךְ הָעַמִּים כְּנֹקֶף זַיִת כְּעֹלֵלֹת אִם כָּלָה בָצִיר (ישעיה פרק כד פסוק יג) - ב. ברש"י ישעיהו פרק כד פסוק יג: <u>כי כה - ישארו ישראל בקרב העמים אחד בעיר ושנים במשפחה. כנוקף זית - המשאיר גרגרים בראש אמיר.</u> - ג. ברד"ק על ירמיה פרק ג פסוק יד: שובו בנים שובבים - מורדים כמו משובה שפירשנו. כי אנכי בעלתי בכם - כלומר אבעל בכם אחר שגרשתי אתכם ות"י אתרעיתי בכון ואאז"ל פירש בעלתי קצתי לפי שהוא קשור בבי"ת וכן אנכי בעלתי בם נאם ה' ודמה אותו כן בזה הענין בלשון ערבי. אחר מעיר - אפילו יהודי אחד יהיה לברו בעיר מערי הגוים משם אקחנו וכן אם יהיו אפילו שנים לבדם באומה אחת משם אקחם ואומה נקראת משפחה כמו ואם משפחת מצרים לא תעלה וכן לכל משפחות ממלכות צפונה רז"ל פירשו: אחד מעיר מזכה את כל העיר שנים ממשפחה מזכים את כל המשפחה ובזכותן יצאו כלם מהגלות.

<u>כל ישראל ערבים זה לזה: נא לפרסם הקול קורא'ס האלו בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ולשלוח לכל החברים שלכם</u>

ועד העולמי למען קדושת שבת ועירובין

העומד תחת פיקוח בית דין מיוחד למען תיקון העירובין בכל העולם כולו

<u>VAADEIREVIN@YAHOO.COM TEL: (718) 228-5363</u>

<u>מעמבערשיף קארט</u>

כבוד הרבני וכו' מו"ה____________________נ"י

עיר________ ___________מדינה _________טלפון ________

קיבל על עצמו להיות מעמבער ולקחת חלק בהוצאות העירובין בעירנו על ידי נדיבת לבו הטוב ליתן צדקה בסך:

$18.000..........$10.000..........$5.000..........$3.600..........

$1.800..........$360..........$180..........$100..........$72..........

$54..........$36..........$18..........$10..........$5..........

(דאלער לשבוע – לכל השנה)

בזכות מצות עירובין ושמירת שבת קודש שהוא שמו של הקדוש ברוך הוא, יתברך הוא (ומשפחתו) בהרבה נחת ושמחה, ברכה והצלחה בכל מעשי ידיו, רפואות וישועות, וינצל מכל צרה וצוקה, וטוב לו כל הימים סלה.

חתימת הרב..............גיזבר א'..............גיזבר ב'..............

בס״ד, מכתבים למערכת: לכבוד חברה מחזיקי הדת שיחיו: איך האב געלייענט אייער גליון # 15 איך בין שטארק נתעורר געווארען, ואשרי יולדתכם, איך וואלט געוואלט פרעגען עטליכע שאלות וואס איך זעה אז זענען נוגע פאר יעדען ובפרט פאר מיר, נאך דעם וואס איך האב געזעהן וואס דער הייליגער ראה״ש מיטן תשב״ץ שרייבען, די שאלות זענען ווי פאלגענד:

שאלה בענין הצדוקים המתנגדים לעירוב ימח שמם!!! כלשון הרמב״ן ז״ל (ויקרא ג׳ ט׳): והוצרכתי להאריך בזה, לסתום פיהם של צדוקים ימחה שמם, עכ״ל.

1. האם מותר לקרוא אדם פשוט שהוא מתנגד לעירוב צדוקי ימח שמו?
2. האם מותר לקרוא אחד שהוא רב גדול בישראל או רבי של חסידים שחותם ודורש נגד תיקוני עירובין, האם מותר לומר עליו ימח שמו? - ואם כן, האם יש מצוה רבה בזה שקוראים שמו ואומרים ימח שמו, (כדי שהאנשים לא יסמכו עליו ויאמינו בו), כמו שאומרים כל יום תמחה את זכר עמלק מתחת השמים, והאם יש נפקא מינה בינו לבין עמלק? כמו שהתורה הקדושה אומרת על עמלק אשר קרך בדרך (דברים פרק כה פסוק יח): אשר קרך[6] בדרך ויזנב בך כל הנחשלים אחריך ואתה עיף ויגע ולא ירא אלוקים. ואחר כך אמר תמחה את זכר עמלק?
3. האם מותר לתמוך וליתן צדקה לרב או רבי או יושב בכולל, שמתנגד נגד עירוב?
4. האם מותר להתפלל איתם בבית המדרש אחד?
5. האם מותר ללכת לבית המשתה שלהם?
6. עד כמה צריך רב או רבי מסירות נפש על פי ההלכה אם רוצים ליתן לו 400 אלף דאלר עובר לסוחר כדי שיתן חתימתו, כי יש להרב או הרבי הזה 13 ילדים שצריך לחתן אותם, ובכסף הזה יכול לחתן כמעט את כולם בלי שום כאב ראש, וכך לא יצטרך לכתת רגליו מעיר לעיר ולקבץ צדקה, ויוכל לשבת וללמוד תורה בקדושה וטהרה?
7. האם מותר לקחת רב או רבי מסדר קידושין אם הוא מתנגד לעירוב?
8. האם מותר לקחת מוהל שהוא מתנגד לעירוב?
9. האם מותר לקחת רב המכשיר למאכלים אם הוא מתנגד לעירוב?
10. האם מותר לקחת רב המכשיר למקוה אם הוא מתנגד לעירוב?
11. האם מותר על פי הלכה לסמוך על ארגאניזאציע כמו אָוי-יו ועוד, שהרב שלהם לוחם נגד עירובין?
12. האם מותר לצרף למנין צדוקי שהוא נגד עירוב?
13. האם מותר ליתן עלי׳ לתורה לאדם פשוט שמתנגד לעירוב? וכן לרב או רבי?
14. האם מותר לעשות גט אצל רב המתנגד לעירוב, ואם עשה האם הגט הוא כשר?
15. האם מותר לקחת סופר שהוא מתנגד לעירוב? וזה מאוד נוגע אלי כי אני רוצה עכשיו לכתוב ספר תורה לע״נ אבי ז״ל הכ״מ.
16. האם מותר לקחת סופר אם הוא אינו מטלטל בעירוב מחמת ספק הלכה שאינו יודע את הדין לאמיתו?
17. האם מותר לאכול משוחט שמתנגד לעירוב?
18. האם מותר לשלוח הילדים או ילדות לתלמוד תורה או לבית ספר לבנות או לישיבה, שהמנהיג או המגיד שיעור שלהם מתנגד ומוחה לעירוב, ועוד יותר שמלמדים את הילדים שלו למחות נגד עירוב?
19. האם מותר לקחת הסכמה על ספר מצדוקי שאינו מודה בעירוב?
20. האם מותר לאכול בבית אצל צדוקי שאינו מודה בעירוב?
21. האם מותר לשמוע טעיף מצדוקי שאינו מודה בעירוב?
22. האם מותר לקחת הסכמה מאחד שאינו מודה בעירוב?

נא לענות לי על כל השאלות האלה כי הם נוגעים לי להלכה ולמעשה.
תשובה: כל מי שיש בכוחו לכתוב תשובה על כ״ב שאלות אלו, יכול לכתוב אלינו, ואי״ה נדפים אותם בשמו או בעילום שם.

---

6) וכמו שפירש רבינו בחיי על דברים (פרק כה פסוק יח): ויזנב בך - כלומר ברת זנבך, והם הנחשלים אחריך, החלושים שלא היה בהן כח ללכת. וכן מנהג המחנות הנרדפות מן האויבים ואין כח באויבים לבקע המחנה הם מזנבים ומכים באחרונים שבמחנה שהם חלושים מכלן, וזהו פשוטו. ומדרשו ויזנב בך, מכת זנב, חותך מילה וזורק כלפי מעלה ואומר טול מה שבחרת. והיה עושה זה מאותן חסרי כח הזנבות והחלושים שבהן מחמת עונות שהיה הענן פולטן.
ובמדרש זכור את אשר עשה לך עמלק, זה שאמר הכתוב (איוב יג) זכרוניכם משלי אפר לגבי חמר גביכם, אמר הקב״ה לישראל אותן שתי זכירות שכתבתי לכם בתורה הוו זהירין בהן, אחת כאן ואחת (שמות יז) כי מחה אמחה את זכר עמלק. אם עשיתם כך תהיו בניו של אברהם שהמשיל עצמו באפר, שנאמר (בראשית יח) ואנכי עפר ואפר, ואם לאו, לגבי חמר גביכם, התקינו עצמכם לשעבודה של מצרים, דכתיב (שמות א) בחמר ובלבנים, (תהלים עט) והשב לשכנינו שבעתים אל חיקם חרפתם אשר חרפוך ה׳, מה היו בית עמלק עושין, היו מחתכין מילותיהן זורקין כלפי מעלה ואומרים הא לך מה שבחרת, שבן כתוב למעלה מן הענין והחזיקה במבושיו, בא שמואל ע״ה ופרע להם, שנאמר (שמואל א טו) וישסף שמואל את אגג לפני ה׳, היה מחתך בשרו כזיתים ומאכיל לנעמיות. מהו עמלק, עם שבא ללקק דמן של ישראל ככלב. רבי לוי בשם רבי שמעון בן חלפתא אומר למה היה עמלק דומה, לזבוב שהוא להוט אחר המכה, כך היה עמלק להוט אחר ישראל. בדרך בצאתכם ממצרים, משל למלך שהיה לו כרם והקיפו גדר והושיב בו כלב נשכן, אמר המלך כל מי שיבא ויפרוץ הגדר ישכנו הכלב, לימים בא בנו של מלך ופרץ את הגדר ובא הכלב ונשכו, כל זמן שהיה המלך רוצה להזכיר חטא בנו שפרץ את הגדר אמר לו זכור אתה שנשכך הכלב. כך כל זמן שהקב״ה מבקש להזכיר חטאן של ישראל בדברים שאמרו (שמות יז) היש ה׳ בקרבנו אם אין, אמר להם זכור את אשר עשה לך עמלק.
ובפירוש בעלי התוספות שם כתב וז״ל: כל הנחשלים אחריך. מלמד שלא היה הורג אלה בני אדם שנמנעו מדרכי המקום ונחלשו מתוך כנפי הענן וזהו שבטו של דן. תנחומא למה עמלק דומה לזבוב שהוא להוט אחר המכה כך היה עמלק להוט אחר ישראל ככלב על הנבילה שנתגרה בהם שלש פעמים אחת במצרים בדתניא במכילתין ויוגד למלך מצרים עמלק הגיד אמר פרעה מקדם ואני מאחור אין מנוס בעליתן מן הים והזכיר עליו מרע״ה שם המפורש ונבהל מיד. ואחת ברפידים דכתיב ויחלש יהושע הרי שלש פעמים שנתגרה בהם וזהו שיסד הפייט נדד ויעף שלש פעמים:

מיר ציטירן דאָ עטלעכע וויכטיגע אורזאַכן פאַרוואָס אַן עירוב איז וויכטיג פאַר יעדן.

(מלוקט פון 88 תשובות פון די רבנים הגאונים שליט"א, פון די ספרים חי אנכי לעולם, ספר על מצות עירוב, ועוד).

1. פיל מענטשן ווערן נכשל אין טראָגן שליסלען אום שבת אויף עפּעס אַן אופן, ווייל זיי ווייסן נישט די הלכה, (עיין אורח חיים סימן ש"א).

2. מענטשן פאַרגעסן זאַכן אין טאַש און גייען אַרום דערמיט, וואָס דאָס איז אַ מכשול הרבים, ווי די גמרא זאָגט אין מסכת ביצה ט"ו וברש"י שם, ושו"ת חתם סופר אורח חיים סימן צ"ט.

3. קינדער שהגיעו לחינוך וועלכע טראָגן פאַרשידענע זאַכן און מען קען זיי נישט נאָכקאָנטראָלירן.

4. אַסאך פרויען גייען מיט צירונג וואָס מען האָט מתיר געווען בדוחק, און אַזעלכע צירונגען וואָס איז אסור לכל הדיעות.

5. בני תורה קענען נישט גיין צו אַ שיעור לערנען אין ביהמ"ד, ווייל די פרויען ווילן אַרויסגיין און קענען נישט מיט נעמען די קינדער, (דאַרפן די מענער זיין בעיביסיטערס), במקום צו גיין לערנען די הייליגע תורה.

6. ווען עס רעגנט ווערט מען נכשל אין כיבוס, און נאָך אַנדערע איסורים, בשעת מען נעמט אַראָפּ דעם היט אָדער דעם שטריימל און מען שאָקלט עס אויס פון רעגן, ווייל מען טאָר נישט טראָגן קיין פלעסטיק אָדער נעמען אונטערן מלבוש, חוץ דעם וואָס עס ווערן לײדער קאַליע שווערע טויזענטער דאָלערדיגע שטריימלעך און טייערע מלבושים, וואָס דאָס איז איבוד ממון ישראל, אַלץ ווייל עס איז נישטאָ קיין עירוב. (אַגב! – רוב מתנגדים צום עירוב גייען נישט קיין שטריימלעך, אָדער זענען זיי אויף אַ גיטע פרנסה פון הונדערטער טויזענטער דאָלער אַ יאָר און עס שפּילט נישט ביי זיי קיין ראָלע צו קויפן אַ נייע שטריימעל יעדעס יאָר, אויך האָבן זיי זייער דירה העכערן בית המדרש האָבען זיי נישט דעם פּראָבלעם, אָבער וואָס זענען שולדיג די אָרימעלייט וואָס די קינדער גייען מיט צוריסענע שיכלעך און צוריסענע קליידער, אַלעם ווייל די עלטערן קענען נישט נאָכקומען די גרויסע הוצאות, ווייל זיי האָבן בלי עין הרע אַ שטוב פון צען ביז דרייצן קינדער).

7. אַרויסטראָגן און אַריינברענגען קליינע קינדער אום שבת. ווי עס איז נישט דאָ קיין עירוב.

8. האַרץ ליידענדע מענטשן וועלכע מוזן טראָגן מיט זיך פילן (טאָבלעטן) אום שבת, און צוליב דעם וואָס עס איז נישט דאָ קיין עירוב זענען זיי מחמיר, און עס איז ליידער שוין פאָרגעקומען אַסאך פיקוח נפשות, אַלץ, ווייל עס איז נישט דאָ קיין עירוב, און די תורה הקדושה האָט אונז געוואָרנט לא תעמוד על דם רעך, וכל המחמיר בעירוב מקיל בפיקוח נפשות.

9. אַלטע מענטשן און קליינע קינדער וואָס מען דאַרף טראָגן צו אַ דאָקטער אום שבת און עס איז נישט דאָ קיין עירוב.

10. קראַנקע וועלכע ליגן ל"ע אין האָספּיטל און ווילן נישט עסן אין שפּיטאָל פון זייערע מאכלים, און טייל מאָל ברענגט דאָס צו פיקוח נפשות ממש כידוע און מען קען זיי נישט טראָגן עסן, ווייל עס איז נישט דאָ קיין עירוב.

11. ברענגען מעדעצינען פון דראָג-סטאָר פאַר חולאים לא עלינו אום שבת, פיל מאָל מוז מען טראָגן געלט אָדער אַ משכון אין דראָג-סטאָר ווייל אַנדערש גיט ער נישט אַרויס די מעדעצינען. אַלץ ווייל עס איז נישט דאָ קיין עירוב.

12. די הצלה יונגעלייט וועלכע זענען זיך מוסר נפש צו ראַטעווען אידישע נפשות, און ווערן נכשל אין פאַרשידענע איסורי הוצאות, אַלץ ווייל עס איז נישט דאָ קיין עירוב.

13. פרויען וועלכע האָבן קליינע קינדער און מוזן זיצן אין שטוב איינגעשפּאַרט ווי אין אַ תפיסה און קענען נישט אַרויסגיין באַזוכן זייערע עלטערן און מקיים זיין מצות כיבוד אב ואם, איבערהויפּט ווען אַ גאַנצע וואָך זענען זיי אין די דשאַבס און קענען נישט באַזוכן די עלטערן.

14. פאַרהייראַטע קינדער קענען נישט באַזוכן זייערע קראַנקע עלטערן, און ברענגען זיי פון זייער הויז אַביסל וואַרעמע עסנס צו דערקוויקן זייערע נשמות און פיל מאָל זיי צו דערהאַלטן דאָס לעבן. אַלץ, ווייל עס איז נישט דאָ קיין עירוב.

15. אַ הענגער פון אַ מלבוש, אויב עס האָט זיך אין איין זייט אָפּגעריסן, טאָר מען מיט דעם מלבוש נישט אַרויסגיין, אויב עס איז נישט דאָ קיין עירוב.

16. אידן וועלכע גייען אין מקוה אום שבת און גייען אַרום מיט וואַסער אין באָרד און פיאות אַ חוץ אַנדערע איסורי הוצאה איז מען לויט פיל פוסקים עובר אויף הוצאה בשבת דאָרט ווי עס איז נישט דאָ קיין עירוב.

17. נשים שאלות וואָס גייען ארום מיט זיי אום שבת איז אַ איסור הוצאה, עיין בשו"ת ואחרונים.

18. פרויען וואָס דאַרפן גיין אין האָספּיטל און נעמען מיט זיך זאַכן.

19. אַרויסצוגיין מיט וואטע (קאַטן) אין די אויערן ווי עס איז נישט דאָ קיין עירוב.

20. טויזנטער אידן שוגגים תינוקות שנשבו ווי רוסישע אָדער אַמעריקאַנער אידן ווערן נכשל אין אַלע איסורי הוצאה, ווייל עס איז נישט דא קיין עירוב, און "כל ישראָל ערבין זה לזה".

21. פיל ווערן נכשל מיט הוצאה פון הויז אין חצר מיט גאַרביטש וכדומה, ווייל עס איז נישט דאָ קיין עירוב.

22. אין הייסע טעג שטעלט מען ארוים בענקלעך ביי די טירן אַפילו אין ערלעכע בתי מדרשים, בפרט ביי די הייזער פאַר עלטערע מענער און פרויען, וואָס דאָס איז אַ חילול שבת בפרהסיא, ווען עס איז נישט דאָ קיין עירוב.

23. לויט געוויסע פוסקים איז אַ גרויסע שאַלה אויף טליתים קטנים וועלכע האָבן אַ ספק אין שיעור, אָדער אין די ציצית, אָדער די סחורה איז נישט פון וואָל, אויך ווען עס רייסט זיך אַ איינס פון די ציצית וכדומה.

24. פילע מענטשן זענען נישט בקי אין אופן פון אַפּ קויפן דעם רשות, צו מאַכן עירובי חצרות, איבערהויפּט ביי די אַפּארטמענט הייזער.

25. פילע מענטשן און ספּעציעל קינדער און פרויען טראָגן הענטשיקעס אום ווינטער וואָס איז אָסור ווען עס איז נישט דאָ קיין עירוב.

26. זומער אין די שווערע היצן ווען עס איז הייס, טוען אויס טייל מענטשן די אויבערמאַנטל און מען טראָגט עס אין די הענט.

27. בשעת מען באַוואַרפט אַ חתן מיט ציקערלעך און ניסלעך וכדומה, חאפּן די קינדער פּעקלעך, און גיין אַרויס אין גאַס און צוריק אַריין מיט די פעקלעך, זיי טוען דערמיט אַן איסור פון הוצאה. און צומאָל טראָגן זיי עס אויך אַהיים און די עלטערן ווייסן דאָס נישט.

28. כמעט יעדער טראָגט אַ טאַשטיכל אין האַלז אַפילו אין די גרעסטע היצן, וואָס לויט פיל פוסקים איז עס אָסור. דאָס זעלבע אויך אויב מען טראָגט אַ טאַשטיכל אונטער אַ שאַל וואָס וואַרעמט אים די האַלז. אויך איז שייך אַן איסור צו טראָגן אַ האַנטעך אין מקוה און צוריק אַהיים פון מקוה אַפילו אין די קאַלטע טעג.

29. אַן אַלטער איד וואָס קען נישט גיין און מען דאַרף אים טראָגן אין אַ טראָג - בייסיקל אום שבת, וואו עס איז נישט דאָ קיין עירוב.

30. ביי מסיבות, אַ זכר, קירוש, ברית, חתן באַוואַרפן, פאָרשפיל וכו' אדער רעבישע טישן, אויב מען האָט עפעס פאַרגעסן צוצוגרייטן ווי עס טרעפט זיך געווענלעך, שיקט מען אַ קינד לויט וואָסערע ער טרעפט, און עס האַלט בכלל נישט אויס להלכה.

31. מענער אָדער פרויען וואָס טראָגן אַזעלכע ברילן וואָס זיי דאַרפן עס נאָר צו לייענען, ראָך טראָגן זיי עס אין גאַס ביום השבת, אין אמת'ן אַריין איז עס אַן איסור גמור אויב עס איז נישט ראָ קיין עירוב.

32. יום טוב וואָס רי תורה הקרושה האָט מתיר געווען הוצאה, האָט מען נאָר מתיר געווען לצורך היום, און אַלע אַנרערע הוצאות זענען אָסור, אַזוי ווי שבת אָהן אַן עירוב, צום ביישפיל, אַפילו אַ בינטל שליסלן וואָס מען נוצט נישט ראַרף מען אַראָפנעמען רי אַנדערע שליסלען וואָס מען ראַרף נישט, און מען טאָר זיי נישט אַרויסטראָגן צוזאַמען מיט רי שליסלען וואָס מען ראַרף יאָ. און אַנרערע זאַכן וואָס מען ראַרף נישט, האָט מען אויך נישט מתיר געווען ווען עס איז נישט דאָ קיין עירוב.

33. עלטערע מענטשן וואָס גייען מיט שטעקענס, אָדער מיט הער מאַשין (אפאראט) צום הערן, וואפּס ראפּס איז אַן ערנסטע שאַלה, ווען עס איז נישטאָ קיין עירוב (עיין אורח חיים סימן ש"א) .

34. פיל מאל איבערהויפט אין רי קורצע ווינטער טעג גייט מען שפעט אין מקוה ערב שבת קודש, און מען טראגט אהיים רי אומריינע וועש ווען עס איז שוין נאכן זמן, ראס איז אן איסור פון הוצאה, נאר דערפאר ווייל עס איז נישט דא קיין עירוב.

35. שבת קודש אינרערפרי טראגן די קינרער עסנווארג פאר זיך אין בית המדרש, מען זעט פיל מאל ווי גרעסערע קינדער טוען די ארבעט וואס איז אסור וועגן הוצאה, ראס אלעס איז גורם ווייל עס איז נישט דא קיין עירוב.

36. שבת קורש בשעת מען טראגט אויף זיך דעם טלית אויף די גאס און עס טרעפט זיך פיל מאל ווען רער טלית האלט ביים אראפפאלן ארער עס איז אינגאנצן אראפגעפאלן, ראך טראגט מען עס ווייטער אויף זיך און ער איז עובר אויף הוצאה ברשות הרבים, ראס אלעס איז נאר ווייל עס איז נישט רא קיין עירוב.

להסיר מכשול

37. גיט נאר א קוק די חכמה פון שלמה המלך עליו השלום ווי ווייט עס גרייכט, און ווי ווייט מען רארף נזהר זיין נישט אפצונייגן פון איין זאך פון די תורה הקרושה, ווי רער בעל ויואל משה שרייבט קלאר אין סימן.. עס איז ראך באקאנט די גרויסע מלחמה וואס סאטמערער רבי האט געפירט ביז ער האט איינגעפירט שיטת ר"ת, א גרויסער חלק פון כלל ישראל האט אנגענומען שיטת ר"ת, אפילו די בתי מדרשים וואס דאווענען פריער מוצאי שבת קודש, אבער ביז די אידן קומען אהיים און מען מאכט הברלה ווערט שוין שיטת ר"ת, איז אויב עס איז דא אן עירוב, קענען אלע אידן האלטן שיטת ר"ת. - אויב עס איז נישטא קיין עירוב און מען טראגט אהיים פון בית המדרש דעם טלית אדער א ספר וכו', איז די וואס דאווענען פארן שיטת רבינו תם, און ביז ווען זיי קומען אן אהיים איז שוין מוצאי שבת לויטן ר"ת, אבער ווען זיי טראגן אהיים רעם טלית איז נאך בעפאר שיטת ר"ת, קומט אויס אז זיי זענען מחלל שבת לויטן ר"ת, און רוב גדולי ישראל האבן אנגענומען שיטת ר"ת.

38. טייל מאל מאכט זיך שאלות נ' און מען קען נישט פרעגן שבת ווייל עס איז נישט רא קיין עירוב.

39. צומאל טרעפט זיך א שאלה ביים עסן ארער א ביינרל פון א עוף איז צובראכן און מען קען עס נישט טראגן צו א מורה הוראה, נאר מען מוז עסן א קאלטע שבת סעורה, ראם איז רערפאר ווייל עס איז נישט דא קיין עירוב.

40. מאנכע מענטשן נעמען צו שבת קורש רי בריוון פון די פאסט-טרעגערס האנט וואס איז איסור, רורך אן עירוב קען מען ניצול פון אט רעם איסור.

41. עס קומט פאר כמעט ביי יעדן אז ער זאל בטעות ובשוגג האבן עפעס זאכן אין זיינע קעשענעס, אפילו ער האט זיך איבערגעקוקט ערב שבת עם חשיכה, אויך בעפאר ער גייט אין גאס ביום שבת קורש, און רורך רעם ווייל עס איז נישט דא קיין עירוב איז יערער איינער עובר אויף רעם איסור פון הוצאה און חילול שבת קורש.

42. צומאל בלאזט רי ווינט אראפ זיין היט פון קאפ, און ער הייבט עס אויף און טראגט ד' אמות ברשות הרבים בפרהסיא, ווייל ער ווייסט נישט רי הלכה וויאזוי צו טאן אין אזא פאל, דאס אלעס איז נאר רערפאר ווייל עס איז נישט דא קיין עירוב.

43. וויפיל מכשולות קומען ארויס אין איסור הוצאה אין זעלבן בילרינג וואו ער וואוינט מיט עטליכע שכנים און מען מאכט נישט קיין עירובי חצירות, ראס אלעם איז נאר ווייל עס איז נישט רא קיין עירוב.

44. שוין אפגערערט פון אט די אלע רערמאנטע איסורים וואס קומען פאר יערן שבת קורש צווישן אחינו בני ישראל, אויב עס וואלט געווען אן עירוב וואלט דאך ארויסגעקומען טויזענטער טובות פאר יערע משפחה, ממילא איז א חוב קרוש אויף יערן איינעם אז מען זאל מתקן זיין עירובין אין אלע אירישע פלעצער.

45. על כן בעטן מיר, מען זאָל רתמנות האָבן אויף אונזערע היילינע אידישע נשמות און זיי מציל זיין פון די אַלע אויבנרערמאַנטע מכשולות

46. על ירי מצות תיקון עירובין וואָס שלמה המלך עליו השלום ובית דינו האָבן מתקן געווען, בכדי מיר זאָלן נישט געשטרויכלט און געשטראָפט ווערן פאַר רי אַלע מכשולות און עוונות פון חילול שבת וואָס מיר זענען גורם פאַר רי אַלע אידן מיט רעם וואָס מיר האָבן נישט קיין עירובין, אַזוי ווי עס איז געווען אין רי אַלע רורות און אין אַלע שטעט רורך אונזערע אָבות הקדושים ביז היינט כמבואר בשו"ת חתם סופר סימן צ"ט הנ"ל.

47. פאַר רי וואָס זענען מוחה צו מאַכן אַן עירוב זענען מיר ראָ מעתיק רעם לשון פון הייליגן שו"ת הרא"ש ז"ל (כלל כ"א און כ"ב) וואָס ער איז געווען רער פוסק פון כל חכמי אַשכנז, און זיין פסק איז אָנגענומען להלכה פון אַלע פוסקים ראשונים ואַחרונים.

<u>העתק תשובת הרא"ש ז"ל!</u>

48. ז"ל הרא"ש כלל כ"א **"שרב אחד התנגד לתיקוני המבואות בעירוב והתמרמר הרא"ש מאוד על זה עד שהחרימו ונידו.** וז"ל: **אני מנדה אותך ואם היתה בימי הסנהדרין היו ממיתין אותך וכו',.... ומצוה לנדותו בכל הקהילות....וגם ידונו אותו למת כדין זקן ממרא כי אנו חייבים למסור נפשותינו על תורת האלקים ולבער עושה הרעה מקרבנו** עכ"ל.

49. וכן כתב בתשובה אחרת וז"ל: **הכתב ששלחתי לאותו החסר-מוח כו' ואם לא יחזור בו אני מתרה בך ואת כל הקהל שינהגו בו גם נידוי באותו המשוגע.. וירחיקוהו ויבדילהו מעדת ישראל כי דבר זה צריך חיזוק שלא יבא כל שוטה חסר דעת לבטל תורת משה רבינו** ע"ה, וכו' עד כאן דבריו הקדושים של הרא"ש ז"ל.

50.וכן מבואר בתשב"ץ (ח"ב סימן ל"ז):

על אנשים שאינם רוצים לעשות עירוב, או שהם הדיוטות גמורה הוא, או מינות נזרקה בו, רח"ל.